

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 44 PŽ-905/2023-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednice vijeća, Jagode Crnokrak, sutkinje izjaviteljice, i Gorane Aralica Martinović, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom LEDA društvo s ograničenom odgovornošću za brodogradnju, trgovinu i turizam, u stečaju, OIB 19131454393, Korčula, Dubrovačka cesta 20, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika VLADO COMMERCE trgovina d.o.o., OIB 70184909443, Korčula, Ulica 61. br. 17, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Kapor, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Kapor i partneri d.o.o. u Zagrebu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-46/2020 od 17. veljače 2021., u sjenici vijeća održanoj 8. ožujka 2023.

r i j e š i o j e

I. Odbija se kao neosnovana žalba vjerovnika Vlado commerce trgovina d.o.o. i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-46/2020 od 17. veljače 2021. u dijelu točke V. izreke kojim je taj vjerovnik upućen pokrenuti parnicu radi utvrđenja osporene tražbine, kao i u točki VI. izreke.

II. Djelomično se uvažava žalba vjerovnika Vlado commerce trgovina d.o.o. i preinačuje rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-46/2020 od 17. veljače 2021. u dijelu točke V. kojim je vjerovnik Vlado commerce trgovina d.o.o. upućen u roku od 8 dana pokrenuti parnicu radi utvrđenja osporene tražbine i rješava:

Vjerovnik Vlado commerce trgovina d.o.o. upućuje se u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno od primitka drugostupanjske odluke pokrenuti parnicu radi utvrđenja osporene tražbine.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem od 17. veljače 2021. utvrđene su i osporene tražbine u ovom stečajnom postupku pa je tako u točki IV. izreke osporena i tražbina drugog višeg isplatnog reda vjerovnika Vlado commerce trgovina d.o.o. u iznosu od

29.794,73 kn te je točkom V. izreke vjerovnik upućen u roku od 8 dana pokrenuti parnicu radi utvrđenja osporene tražbine, dok je točkom VI. izreke određeno ako vjerovnik koji je upućen na parnicu ne pokrene parnicu u određenom roku (u izreci pogrešno navedeno „u roku određenom točkom III. i točkom IV. rješenja“ umjesto u roku određenom točkom V. rješenja), smatrat će se da je odustao od prava na vođenje parnice. Iz obrazloženja proizlazi da je na ispitnom ročištu održanom 17. veljače 2021. stečajni upravitelj osporio tražbinu navedenog vjerovnika pa je sud primjenom odredaba čl. 266. st. 1. i 267. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15) riješio kako je navedeno.

2. Stečajni vjerovnik Vlado commerce trgovina d.o.o. iz Korčule je protiv točaka V. i VI. rješenja podnio žalbu zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, ističući da je prijavio tražbinu u iznosu od 42.859,33 kn i to s osnove glavnice u iznosu od 37.327,42 kn i zakonskih zateznih kamata u iznosu od 5.531,91 kn. Tražbina je u glavničnom dijelu utvrđena, i to rješenjem o utvrđenim tražbinama Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-332/18 od 25. rujna 2018. te rješenjem o potvrdi predstečajnog sporazuma Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-299/19 od 7. veljače 2019. u okviru predstečajnog postupka, koja rješenja čine ovršnu ispravu. Naime, citiranim ispravama je utvrđena tražbina vjerovnika u iznosu od 37.327,42 kn koja se nakon otpusta u iznosu od 24.262,82 kn trebala namiriti anuitetnom otplatom u iznosu od 13.064,60 kn. Kako dužnik nije ispunio obvezu iz predstečajnog sporazuma, otpust ne može imati učinak prema vjerovniku pa je prijavio tražbinu u punom utvrđenom iznosu, i to na temelju ovršne isprave, što je sud propustio valjano utvrditi, čime je pogrešno primijenio odredbu čl. 266. st. 4. Stečajnog zakona. Također, pogrešno je primijenjen rok propisan odredbom čl. 267. Stečajnog zakona jer rok za pokretanje parnice teče od pravomoćnosti rješenja o upućivanju, slijedom čega predlaže pobijano rješenje ukinuti u točkama V. i VI. izreke i vratiti predmet na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu.

3. Žalba je djelomično osnovana, a djelomično nije osnovana.

4. Pobijano je rješenje ispitano na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. i 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; u daljnjem tekstu: ZPP) u svezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona. Rješenje je pravilno i zakonito, osim u odnosu na dio točke V. izreke u svezi s rokom za upućivanje u parnicu, u kojem dijelu ga je pravilnom primjenom odredaba Stečajnog zakona valjalo preinačiti.

5. Iz preslike dijela spisa dostavljene povodom žalbe proizlazi da je tražbinu vjerovnika na ispitnom ročištu osporio stečajni upravitelj u jednom dijelu, odnosno od prijavljene tražbine u iznosu od 42.859,33 kn priznat je iznos od 13.064,60 kn na temelju pravomoćnog rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma, dakle na temelju ovršne isprave iz postupka koji se vodio pod poslovnim brojem St-299/19, dakle utvrđena je tražbina u iznosu od 13.064,60 kn, a osporena je tražbina u iznosu od 29.794,73 kn.

6. Žalitelj pogrešno smatra da i za osporenu tražbinu raspolaže ovršnom ispravom, pri čemu se pogrešno poziva na rješenje o utvrđenim tražbinama Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-332/18 od 25. rujna 2018. glede u tom postupku utvrđene tražbine u iznosu od 37.327,42 kn. Naime, nije sporno i proizlazi iz podataka u eSpisu da je u okviru predstečajnog postupka vjerovnikova tražbina utvrđena u navedenom iznosu, a da je rješenjem o potvrdi predstečajnog postupka Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-299/19 od 7. veljače 2019. od utvrđene tražbine izvršen otpust u iznosu od 24.262,82 kn, dok se od utvrđene tražbine iznos od 13.064,60 kn trebao namiriti anuitetnom otplatom. Taj iznos je priznat u ovom postupku.

7. Prvostupanjski sud je pravilno za osporenu tražbinu, koja se sastoji od otpisanog iznosa od 24.262,82 kn te još i zateznih kamata u iznosu od 5.531,91 kn koje je vjerovnik prijavio u postupku, na parnicu radi utvrđenja osporene tražbine uputio upravo vjerovnika, u smislu odredbe čl. 266. st. 1. Stečajnog zakona. Žalitelj pogrešno smatra da je na parnicu trebalo uputiti osporavatelja u smislu odredbe čl. 266. st. 4. Stečajnog zakona. Naime, ta odredba dolazi u primjenu za osporene tražbine za koje vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom. Rješenje o utvrđenim tražbinama u okviru predstečajnog postupka ne predstavlja ovršnu ispravu. Ovršna isprava je postojala samo za tražbinu koja se predviđjela namiriti anuitetnom otplatom rješenjem o potvrdi predstečajnog sporazuma, jer tako proizlazi iz odredaba Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 i 131/20; u daljnjem tekstu: OZ) kojim je definiran pojam ovršne isprave. Tako je sukladno odredbi čl. 23. OZ-a ovršna isprava između ostalog i ovršna sudska odluka i ovršna sudska nagodba. Sukladno odredbi čl. 25. st. 1. OZ-a sudska odluka kojom je naloženo ispunjenje tražbina neko davanje ili činjenje je ovršna ako je postala pravomoćna i ako je protekao rok za dobrovoljno ispunjenje. Odredbom čl. 27. st. 1. OZ-a je propisano da je sudska odnosno upravna nagodba ovršna ako je tražbina koju prema njoj treba ispuniti dospjela. Dakle, da bi sudska odluka bila ovršna isprava u njoj mora biti naložene ispunjenje neke tražbine na davanje ili činjenje, a to ne može biti rješenje kojim se u okviru predstečajnog postupka tražbine tek utvrđuju. Stoga je pravilno rješenje kojim je na parnicu radi utvrđenja osporene tražbine upućen žalitelj kao vjerovnik za tražbinu za koju nema ovršnu ispravu.

8. Međutim, žalitelj osnovano ukazuje na odredbu čl. 267. st. 1. Stečajnog zakona kojom je propisano da ako osoba koja je upućena u parnicu ne pokrene parnicu u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke, smatrat će se da je odustala od prava na vođenje parnice. U tom smislu je valjalo preinačiti u dijelu odluku iz točke V. izreke pobijanog rješenja kojim je rok za upućivanje u parnicu izražen s 8 dana jer je to nedostatno odnosno neprecizno određen rok, pa je u tom dijelu rješenje valjalo sukladno žalbenim navodima preinačiti kako je navedeno u izreci ovog rješenja. Pravilno je sud točkom VI. izreke izrekao upozorenje na pravne posljedice nepostupanja po rješenju o upućivanju na pokretanje parnice, pri čemu nije odlučno što se očiglednom pogreškom u pisanju pozvao na pogrešne točke izreke glede roka upućivanja u parnicu, jer se radi o pogrešci koju sud može u svako doba ispraviti, slijedom čega je i tu točku izreke rješenja valjalo potvrditi.

9. Zbog navedenog je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. i 3. ZPP-a u svezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona riješeno kao u izreci.

Zagreb, 8. ožujka 2023.

Predsjednica vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: **9-30855-e4e94**

Kontrolni broj: **0969c-c3ea6-c4263**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Dubravka Matas, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.